

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si Sacerdos potest dimittere peccata vel retinere. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

terius purgat à cōtagione & fœtore peccati: quid ergo mundat? quid dimittit sacerdos? vbi sunt clauis illæ, quas Dominus tradidit Petro & successoribus eius, dicens, Tibi dabo clauis regni cœlorum? & Quæcunq; ligaueris super terram, erunt ligata & in cœlo: & quæcunq; solueris super terram, erunt soluta, &c. Vt autem præmissa quæstio plenius explicari valeat, quasi altius ducto reti, de his clauibus, & vsu earum differamus.

De clauibus.

B

Clauis istæ non sunt corporales, sed spirituales, scilicet discernendi scientia, & potentia iudicandi, id est, ligandi & soluendi: qua dignos recipere, & indignos debet excludere à regno ecclesiasticus iudex: qui sicut habet ius ligandi, ita soluendi. Vnde Ambr. Dominus parius soluendi esse voluit, & ligandi, qui vtrumque pari conditione permisit. Ergo qui soluendi ius non habet, nec ligandi habet. Et infra, Cerrum est, quod ecclesiæ vtrumque licet, hæresis vtrumque non habet. Ius enim hoc solis permixtum est sacerdotibus. Rectè ergo ecclesia hoc sibi vendicat, quæ veros sacerdotes habet: hæresis vendicare non potest, quæ veros sacerdotes non habet.

Ambr. ca. 2.
lib. 1. de pœnitent. to. 1.

Ibid. paulo
inferius.

De vsu clauium.

C

Vsus vero harum clauium multiplex est: discernere, scilicet ligandos & soluendos: ac deinde ligare vel soluere. Qui enim vt ait Greg. indignos ligat vel soluit, propria potestate se priuauit, id est, dignum priuatione se facit.

Si sacerdos potest dimittere vel retinere peccata. D

Sed queritur, Vtrum à peccato soluere valeat sacerdos, i. à culpa: vt culpæ maculam abstergat, vel debitum æternæ mortis soluere valeat? Quidam arbitrati sunt, cū peccator dupliciter ligatur reueatur, vt prædictum est, scilicet mentis contagione ac cæcitate, & debito futuræ pœnæ: alterum curari per Deum,

Opinio quorundam.

Matth. 22. b

alterum solui per sacerdotē. Patitur n. per peccatum quasdam tenebras interiores & maculas: à quibus nisi liberetur, p̄icietur in tenebras exteriores. Cum a. liberatur ab his, suscitatur à morte peccati. Vnde Apost. Surge qui dormis, & illuminabit te

Ephes. 5. e

Christus Solus n. Christus, non sacerdos, animam resuscitat, ac pulsas tenebris interioribus & maculis eam illuminat & mundat, qui animæ faciē lauat: debitum verò æternæ pœnæ soluere concessit sacerdotibus. Quod in resurrectione Lazari signatum

Ioan. 11. f

asserunt: quē Christus prius per se interius viuificauit, deinde foras exire iussit, eumq; adhuc ligatū soluere Apost. præcepit: quia vt aiunt, ipse interius animā à caligine maculæq; peccati emundat, sacerdotibus vero dedit vinculū æternæ mortis soluere. Alii vero dicunt, solum Deū, non sacerdotē, debitū æternæ mortis dimittere, sicut & animam interi⁹ per se viuificat: nec tamen diffidēt sacerdotibus traditam potestatem peccata dimittendi & retinendi, quibus dictum est. Quorū remiseritis peccata, &c. Sicut n. Christus retinuit sibi potestatem baptismi, ita & pœnitentiæ. Et ideo sicut interius gratia sua animā illuminat, ita & simul debitum æternæ mortis relaxat. Ipse n. per seipsum peccata pœnitentiū tegit: & tunc tegit, quando ad pœnam non reseruat. Tunc ergo tegit, quando debitū pœnæ soluit. Quod a. ipse tegat, apertè dicit Aug. exponens illum locū Psal. Quorum testata sunt peccata, i. cooperta & abolita. Si n. texit Deus peccata, noluit aduertere: si noluit aduertere, noluit animam aduertere, i. punire, sed ignoscere. Ita ergo dicit à Deo testata, vt De⁹ non videat, i. eternaliter puniat. Videre n. Dei peccata, est ad pœnam imputare. Aduertere autem faciē à peccatis, hoc est, ea ad pœnam non reseruare. Item Hiero. Quibus Deus dimittit peccata, tegit, ne in iudicio reuelentur. Item

Ioan. 20. f

Cassiodor. Qui grauius habent peccata, aliis Deus im-

*August. ad**vers. 1. Psal.**31. in enar-**ratione se-**cunda.**Ibid. paulo**inferius.**Hieron. ad**eund. vers.**prim. Psal.**31. Cassiod.**ad secundū**vers. in to. 8.*

impu
his ap
soluit
illum
Cui te
testar
haber
ritate
terna
est erg
n. iræ
Extur
per ill
qui no
doter
qua ia
Confir
munc
næ sol
ini qu
Dei d
quid
iura
solus
Nem
tolle
quæ
do ac
lijq;
lum
busd
Q
N
pote
veri
ait, I
im-

imputat, alijs per misericordiam non imputat. Ex his aperte ostenditur, quod Deus ipse pœnitentē soluit à debito pœnæ: & tunc soluit, quando intus illuminat, inspirando veram cordis contritionē. Cui sententiæ ratio suffragatur, & auctoritates attestantur. Nemo n. vere compungitur de peccato, habens cor contritum & humiliatum, nisi in charitate. Qui a. charitatem habet, dignus est vita æterna. Nemo a. simul vita & morte dignus est. Nō est ergo tunc ligatus debito æternæ mortis. Filius n. iræ esse desijt, ex quo diligere & pœnitere cœpit. Extunc ergo solutus est ab ira: quæ non manet super illum, qui credit in Christum, sed super illum qui non credit. Non ergo postmodum per sacerdotem, cui confitentur, ab ira æterna liberatur: à qua iam liberatus est per Dominum, ex quo dixit Confitebor. Solus ergo Deus hominem interius mundat à peccati macula, & à debito æternæ pœnæ soluit: qui per Prophetam ait. Ego solus deleo iniquitates & peccata populi. Item Amb. Verbum Dei dimittit peccata, sacerdos est index. Sacerdos quidem officium suum exhibet, nullius potestatis iura exercet. Idem, Ille solus peccata dimittit, qui solus pro peccatis nostris mortuus est. Idem Aug. Nemo tollit peccata, nisi solus Deus, qui est agnus tollens peccata mundi. Tollit autē & dimittendo, quæ facta sunt, & adiuuando ne fiant, & perducendo ad vitam, vbi omnino fieri non possunt. His alijsq; pluribus testimonijs docetur, Dominum solum per se peccata dimittere: & sicut dimittit quibusdam, ita & aliorum quorundā peccata retinet.

Quod Sacerdotes etiam dimittunt peccata, & tenent peccata, suo modo.

Nec ideo tamē negamus sacerdotib. concessam potestatem dimittendi, & retinēdi peccata, cum hoc veritas in Euangelio aperte doceat. Hinc August. ait, Ecclesiæ charitas, quæ per Spiritum S. diffun-

Ddd 5 ditur

*Ephes. 2. a.
Ioan. 3. b.*

*Amb. cap. 4.
lib. 2. de Ca.
in S. Abel.
rom. 4.
Esa. 43. d.
Aug. ad fin.
hom. 23. lib.
homiliarum.
50. rom. 10.
Ioan. 1. d.*

*Matth. 16. e.
Ioan. 10. f.
Tract. 12. r. 9.
lib. de pœn.
cap. 16. To. 4.*